

האגודה

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

להצלחת כל התורמים לעלון, הם ובני משפחותיהם יתברכו בכל הברכות והישועות

נושא השבוע: לקראת חג השבועות

כ"ח אייר תשפ"ו 1625 (שנה לא')

ההפטרה: "מחר חודש"
(שמואל א, כ')

פרשת במדבר - שבת מברכין

ראש חודש סיון יחול אי"ה ביום ראשון מולדו בליל ראשון בשעה 19:02 ו- 15 חלקים

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני" (א,א)

מובא במדרש רבה (א,ז): כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה, לפיכך נאמר: "במדבר סיני".

מהי כוונת המדרש במילים "כמדבר הפקר"? מסביר רבי זאב וולף אינהורן זצ"ל: שלא להקפיד על שום דבר מדברי העולם, כלומר שאדם צריך להעביר על מידותיו ולא להקפיד על שום דבר שמתרחש עימו ובפרט שרוצה לרכוש את התורה והחכמה, כי לימודה נרכש באטיות ובעמל שלב אחר שלב ולא במהירות ובחפזה ויהיה כלי קיבול ללמוד תורה מאחרים.

"ויתילדו על משפוחותם לבית אבותם" (א,יז)

הילדים מושפעים במידה רבה ממעשי הוריהם ומהתנהגותם, הם שומעים את דיבוריהם וחשים אלו ערכים חשובים בעיניהם ואלו לא, מה טפל ומה עיקר?

לכן אם האב מקדיש עיתותיו ללמוד תורה לשמה ובבית מיקרים את תורתו, ישנם סיכויים רבים שהבן יהיה מאוהבי התורה ועמליה, אך אם האבא ראשו ורובו בעיתונות ובפוליטיקה יתכן שיצא לו פוליטיקאי קטן.... מסופר על אדם אחד שהגיע אל מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל: ואמר לו: "רבי, אני לא יודע מה קורה לבת שלי, היא ילדה קטנה, רק בת 3 ויש לה לאחרונה הרגל מוזר, היא לוקחת שרוך של נעלים וקושרת אותו סביב ידה, ואחר כך מתירה ושוב קושרת ומתירה פעמים רבות בכל יום, יעצו לי לקחת אותה לפסיכולוג, כי יתכן שמדובר בבעיה רגשית קשה או אפילו בבעיה נפשית, מה הרב מייעץ לי לעשות?".

השיב לו הרב: "לא צריך פסיכולוג, רק תפסיק להניח תפילין בבית ותתחיל להתפלל בבית הכנסת, בתוך רואה אותך מניח תפילין בבית ופשוט עושה כמוך".

כוחו של עידוד

מעשה שהיה

היה זה בעיצומה של השואה הנוראה. מאירופה הנוצרת הוברחה קבוצה בת כאלף ילדים, שנקראו 'ילדי טהרן' - על שם משכנם הזמני בבירת איראן הרחוקה, עד שעלו ארצה בשנת תש"ג. היו אלו ילדים אומללים, אודים מוצלים מאש ששבעו צרות, מרדפים ובריחות. כשהגיעו ארצה נקלטו במוסדות תורניים שפתחו את שעריהם והעניקו להם קורת גג ומוסד חינוכי. שלמה היה אחד מהילדים האלה, יתום כבן 12. הוא התקבל ללימודים בת"ת 'רזי לי' בבני ברק, תחת פיקוח המנהל המסור הרב רוזנשטיין. למרות שהבנתו בלימודים היתה כשל ילד קטן, לא רצו לפגוע בו ושיבצו אותו בכיתת בני גילו, כשמלמדים פרטיים נשכרו בעבורו, במאמץ להספיק לגשר על הפער הלימודי העצום שבינו לבין ילדים בני גילו.

באחד הימים, החליטה ההנהלה לקחת את כל בני הכיתה למבחן אצל רבן של ישראל, החזון איש זצ"ל. היה ברור ששלמה לא יוכל לענות לשאלות, בהיותו רחוק כמטחווי קשת בהישגיו הלימודיים

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 7:32-7:36 * סוף זמן ק"ש 8:26-8:28

יציאת שבת: 8:57

יציאת שבת: 8:03

כניסת שבת: 7:12

מחבריו לכיתה. למרות זאת החליטה ההנהלה לקחתו למבחן, כשהם מתכננים ליידע את החזון איש' בסיפורו האישי הכאוב למען ידלג עליו בעת המבחן, אלא שבשעת מעשה נשכח הדבר מליבם. המבחן החל. דקות ארוכות ישב החזון איש' ובחן את הילדים הרכים, פניו האירו, חיוכו הלך וגדל, הוא שפע מחמאות על הילדים הרכים הבקיאים כל כך בחומר הנלמד והקפיד לא לדלג על אף ילד. כעבור כמה דקות, הגיע גם תורו של שלמה, הוא נשאל: 'מה יהא הדין במקרה כזה?' אלא ששלמה לא ענה. שקט מתוח השתרר, ניכר כי אינו יודע ואינו מבין, הוא הוסיף לשבת כבוי, נבוך ומבולבל.

המנהל, הרב רוזנשטיין כבר חשב להתקרב ולהסביר בלחש כי עדיף לעבור אל הילד הבא... אלא שהחזון איש', שמידת הסבלנות היתה טבועה בדמו, לא מיהר להמשיך הלאה, ואמר בעצמו את התשובה. הסביר וגם סיכם, כביכול בשם הילד השותק. ואז, כאילו כל הזמן שבעולם עומד לרשותו, ביקש מהילד שיביא לו גמרא, מסכת קידושין...

כל הנוכחים עצרו את נשימתם. ביתו של גדול הדור, מרכז העצבים של הציבור החרדי, בעיצומו של יום. הסלון עמוס בילדים וברבותיהם, גדול הדור יושב כאן לצידם, אך הוא עוצר את הכל, מקרב אליו את הילד, ומתחיל ללמוד אתו במתק שפתיים, סוגיא קצרה וקלה בדף ל: במסכת קידושין: 'תנו רבנן, אמר החזון איש' בקול מתוק מדבש, וקרא מדברי הברייתא מילה במילה. 'איי איי איי', התמוגג החזון איש' וכבש גם את הילד בהמיתו: 'נמשלה התורה לסם חיים!', החזון איש' קרא והסביר בנועם: 'התורה היא כמו תרופה, סם חיים! כל זמן שאדם מחובר לתורה – הוא מוגן ושמור, איי, תראה איזה יופי, הקדוש ברוך הוא אומר: 'בראתי יצר הרע – בראתי לו תורה תבלין! הבנת בני יקירי?' – שאל החזון איש' באבהיות... שלמה הנהן. הנה, סוגיא ש'הבין'... החזון איש', גדול הדור שהעולם כולו חרד לשמו, לימד אותו את הסוגיא המורכבת הזו במתק שפתיים, כמלמד דרדקי. ואיך לא יבין? החזון איש' היסב שוב את פניו לכולם, ומול כל הילדים והמלמדים, הוא שב ואמר לילד: 'אם כן בני, הבה נראה את ידיעותיך! למדני נא את סוגיית 'תורה תבלין!' ושלמה, מחוייך מאי פעם, התיישב לצידו ו'נתן שיעור' לגאון עולם שכל מבועי התורה פתוחים בפניו... הוא קרא את דברי הגמרא, הסביר ונימק – כפי ששמעם אך לפני שעה קלה, כשהחזון איש' מתמוגג מכל מילה, מעודד בחיוכים מבינים...

'אהה!' – קרא החזון איש' כששלמה סיים, 'גאון עולם צומח לנו פה, ילד שלמד סוגיא במסכת לא מוכרת, קלט אותה היטב בפעם הראשונה, והיטיב להסבירה ולבארה, לסכמה ולהבהירה! חילך לאורייתא!' – החמיא החזון איש' בחום, כששלמה מסמיק מהתרגשות...

'רבותי! שימו עין על הילד הזה, כי לגדולות הוא נועד! איזו יכולת קליטה, איזו הבנה, איזו יכולת מסירת שיעור... ממש מפעים!' – אמר החזון איש', למלמדים ולמנהל בהתרגשות. כשהסתיימה הבחינה, קרא הרב רוזנשטיין אל הצוות ואמר: 'ראו נא! יותר משנבחנו הילדים אצל החזון איש', אנו קיבלנו שיעור בסבלנות, באורך רוח לכל ילד. רבם של ישראל, גאון שאין כמותו, ויש לו את מלוא הזמן, הסבלנות והקשב, להעניק לילד זר טעם בלימוד, כדי להחמיא לו ולבנות את נפשו! שלמה הוסיף ללמוד בת"ת 'רוי לי' עוד כמה חודשים, ואחר כך עבר ללמוד במקום אחר. כעבור כמה שנים, השתתף הרב רוזנשטיין ב'הקפות' שנערכו בליל שמחת תורה בהיכל ישיבת פוניבז'. שהכיבודים ב'הקפות' נמכרים לכל המרבה במחיר. המכרז החל על הכיבוד הראשון. 'מאה דפי גמרא' – הכריז הגבאי כמחיר התחלתי, ומיד החלו טובי המתמידים בישיבה להתמודד. אחד צעק כי הוא מתחייב ללמוד 150 דפי גמרא בחצי השנה הקרובה, רעהו צעק 200, והמחיר הלך ועלה בהתמדה. 300, 400, 480, 490, חמש מאות! – 500 דפי גמרא פעם ראשונה, 500 דפי גמרא פעם שניה, חמש מאות דפי גמרא פעם שלישית! – זעק הגבאי בגרון נחר, והוסיף: 'זכה לו הבחור המתמיד שלמה היקר!'.

שלמה?! שלמה?! – גירד הרב רוזנשטיין בפדחתו, השם נשמע לו מוכר... עוד דקה ושתיים של אימוץ המחשבה, מצחו נחרש קמטים, ולפתע הבליח השם ממרתפי הזכרון: זה הילד מילדי טהרן, היתום שהגיע לארץ ולא ידע צורת אות! ועתה – עיניו רואות: כי פרח לתפארה, גדל לבחור מופלג בתורה וביראת שמים! אותו ילד שלא ידע ללמוד מילה – התחייב ללמוד 500 דפי גמרא בחצי שנה! לא יאומן. בראותו זאת, צפו ועלו הזכרונות על קשייו של הילד בקליטתו בארץ, וגאתה בו התמיהה: איך הגיע לשיא כזה? ליכולות התמדה והבנה מופלאות כאלה? הוא שב והתבונן ולפתע נזכר: אותם רגעי

הסבלנות, אותן דקות יקרות שהשקיע בו ה'חזון איש'. אותו זמן יקר בו למד עמו, החמיא לו ללא הרף והטעימו ממתיקות התורה – זה מה שעודד אותו להיות מתמיד נבחר.

הלכות עירוב תבשילין

פינת ההלכה

א. כשיום טוב חל בערב שבת [כמו השנה שחג שבועות חל ביום שישי] אסור לאפות ולבשל ביום שישי עבור שבת אלא אם כן הכין "עירוב תבשילין" מערב יו"ט [ביום חמישי] (ש"ע סי' תקכ"ו). [ענין העירוב הוא על מנת שיוכל להמשיך את הבישול והאפיה שהתחיל בערב יו"ט, ביו"ט עצמו לצורך שבת (הרמ"א סי' צ"ט)]

ב. עירוב תבשילין הוא שיניח פת ותבשיל מערב יו"ט לשבת, ואם הניח רק כזית תבשיל יצא ידי חובה (ש"ע סי' צ"ב).

ג. ה"תבשיל" עבור העירוב צריך להיות מבושל [לצורותיו] היינו בין צלי, שלוק, כבוש או מבושל (ש"ע סי' ה) ולכן אין לקחת מוצרי חלב [קוטג', גבינה, גבינה מלוחה] כ"תבשיל" (ילקו"י יו"ט סי' תקכ"ו), והתנאי הנוסף: שרגילים ללפת תבשיל זה עם פת [=רגילים לאוכלו עם לחם] ולכן אין אפשרות לקחת דייסה כתבשיל (ש"ע סי' ד) אפשר להקל לקחת מלפפון חמוץ משימורים (ילקו"י ס"ט, אור לל"ז ד"ר) נהגו לקחת ל"תבשיל" ביצה היות שלא מתקלקלת (מועדים כהלכה סי' כ"ד). וטוב להדר לקחת בשר או דגים [כתבשיל] (חזו"ע יו"ט עמ' רפ"א), ולפת נהגו לקחת לחמנייה/הפיתה/לחם שלם (ס"ט).

ד. עירוב זה עושים בשיעור כמות של כזית (ש"ע סי' ג) היינו בתבשיל בשיעור 27 גר' [ואם עשה ב- 18 גר' בדיעבד יכול לסמוך על זה] (ילקו"י סי' תקכ"ו) ובפת בשיעור 27 גר' [והמחמיר להניח שיעור כביצה (54 גר') תבוא עליו ברכה] (עיין בהרמ"א ס"ט מועדים כהלכה סי' ק"ב, חזו"ע עמ' רע).

ה. כשמניח את העירוב [ביום חמישי] מברך: "ברוך אתה ה'... קדשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב", ומסיים "בדין עירובא יהא שרי לנא לאפוי ולבישולי ולאדלוקי שרגא ולמעבד כל צרכנא ביום טוב לשבת" (ש"ע סי' צ"ב) [בעברית: בעירוב זה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהדליק הנר ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת] (ילקו"י עמ' תל"ח) וצריך להבין מה שאומר, שאם אינו מבין ארמית יאמר בלשון שמבין, אפילו בלועזית (בהרמ"א).

ו. בזמן הברכה ואמירת הנוסח לכתחילה יחזיק את העירוב ביד ימין (ב"ח ש"א פר' לו סי' ב, ש"ע הרב סי' צ"ב ו-כ, החיד"א בס' חיים שאל סי' כט פסקי תשובות לגר"מ רבינוביץ סי' תקנ"ב, חזו"ע יו"ט עמ' רפ"ו). ובדיעבד כשלא החזיק בידו אעפ"כ עלה לו ה"עירוב תבשילין" (חזו"ע יו"ט עמ' רפ"ז-רפ"ח, עיין פסקי תשובות ס"ט, ילקו"י יו"ט סי' תרכ"ו סי"ד וילקו"י זכרות סי' ר"ו סי"ד וס"ק יד, עיין בש"ע סי' ר"ו סי"ד ובהלכה זכורה לגר"ד יוסף ס"ט).

ז. יום עשית עירוב תבשילין ואמירת הנוסח הוא בערב יו"ט ביום [יום חמישי] (משנ"ב סי' תקכ"ו ס"ק מה, חזו"ע יו"ט עמ' רפ"ב ס"ה) ואפשר לעשותו גם בליל ערב יו"ט [יום רביעי בלילה] (חזו"ע ס"ט), אבל לא לפני כן, ואם עשאו כמה ימים קודם צריך לחזור וליטול את העירוב בערב יו"ט ביום [יום חמישי] ויחזור על הנוסח ללא ברכה. ואם לא עשה כן ונכנס כבר יו"ט, מותר לו לסמוך על העירוב שעשה מס' ימים קודם יו"ט [כל זמן שהעירוב קיים] (ש"ע סי' תקכ"ו סי"ה, משנ"ב ס"ט, חזו"ע ס"ט).

ח. זמן עשית עירוב תבשילין ואמירת הנוסח לכתחילה עד כניסת החג, ואפשר עד השקיעה (חזו"ע יו"ט עמ' רפ"ב ס"ו, ילקו"י יו"ט סי' תקכ"ו ס"ט) מכל מקום מי ששכח ונזכר אחר שקיעת החמה בתוך זמן "בין השמשות" [=הזמן בין השקיעה לצאת הכוכבים] (הרמ"א סי' תקכ"ו ס"א) יברך על העירוב (חזו"ע ס"ט) וכל זה כשלא התחיל ערבית של יו"ט, אבל אם כבר התחילו להתפלל אינו יכול לעשות עירוב (משנ"ב ס"ט, חזו"ע ס"ט, ילקו"י ס"ט).

ט. אם שכח לעשות עירוב תבשילין ונזכר בערב החג רק לאחר שהגיע לבית הכנסת ואין לו פנאי לחזור הביתה ולעשות העירוב כי יפסיד את התפילה, יש מחלוקת באופן זה אם מועיל לעשות עירוב תבשילין כשהתבשיל לא מונח לפניו [אלא נמצא בביתו] ולכן :

*אם הכין את העירוב תבשילין ורק שכח לברך ולומר את הנוסח, במצב כזה של בדיעבד יאמר את הנוסח ללא ברכה ויכול לסמוך על העירוב.

* אם לא הכין את העירוב כלל, מאחר וזו שעת דחק יכוון שתבשיל פלוני שנמצא בביתו ישמש לעירוב תבשילין ויאמר את הנוסח ללא ברכה [היינו "תבשיל פלוני שיש בביתי יהיה מותר לי לבשל לאפות ולהדליק נר מיום טוב לשבת"] ועל הצד היותר טוב יתנה ויאמר "ואם לא הועיל עירובי על פי דין הנני סומך על העירוב שעושה רב העיר" (חזו"ע יו"ט עמ' רפ"ז, ילקו"י יו"ט סי' תקכ"ו ס"ז).

י. כל זמן שהעירוב (פת ותבשיל) קיים יכול לבשל ביו"ט לצורך שבת (ש"ע סי' ט"ו) ולכן יש לשומרו עד שיסיים להכין את כל צרכי שבת ואז יוכל לאוכלו (ש"ע סי' ט"ו). מ"מ לכתחילה נכון שיניח אותו

ללחם משנה לסעודות שבת, ובסעודה שלישית יאכלנו (משנ"ב ס"ק מה).

יא. אף שהכין עירוב תבשילין יזהר להקדים לבשל ביום שישי בבוקר כדי שיגמור את הבישול בעוד

היום גדול, ובדיעבד אפשר להכין עד זמן הדלקת נרות שבת (משנ"ב תקכ"ז הנהגה"ל, כה"ח ס"ק 7).
 יב. מי שהכין את כל התבשילים מערב יו"ט ואינו צריך לבשל ביו"ט לצורך שבת, מעיקר הדין אינו צריך לעשות עירוב תבשילין לצורך הדלקת נרות ביום שישי לשבת, מ"מ טוב לכתחילה להניח עירוב [כדי לצאת יד"ח כל הדעות] עבור זה, אך לא יברך עליו [בנוסח יאמר: "בדין עירובא יהא שרי לנא לאדלוקי שרגא", בעברית – שהעירוב יתיר לנו להדליק נר] (חזו"ע עמ' רעז–רעה, עיין שו"ע ס"י ומשנ"ב ס 5) (וכן אם הכין את כל התבשילים ולא צריך לבשל אלא רק לחמם את התבשילים [אבל אם צריך להרתיח מים חדשים באופן ודאי נחשב בישול ועושה עירוב בברכה ילקו"י יו"ט סי' תקכז ס"מב] עושה עירוב תבשילין ללא ברכה [שו"ת אור לאיון לגר"ב אבא שאול ח"ג עמ' ריח, חוט שני הל' יוס טוב לגר"ס קרליץ עמ' קג, כי צא מועד לגר"ב חיותה הל' יו"ט עמ' קכח, ילקו"י שבת ח"א תשע"א מהדורה שניה סי' רנג ס"יב עמ' תקד]).
 יג. מותר להציע את המיטות מיום טוב לשבת וכן להדיח את הכלים ולגלול את ספר התורה כל זמן שקיים העירוב תבשילין (חזו"ע עמ' צב) ולסדר את השולחן לשבת.
 יד. אם שכח להכין עירוב יכול בדיעבד לסמוך על עירובו של רב העיר ולבשל על סמך זה ביו"ט לשבת (חזו"ע יו"ט עמ' רל–רלא). אך הגרים במושבים צריכים לברר אם נעשה עירוב כללי עבורם (כי צא מועד לרב חותה יו"ט ח"ט עמ' קלז).

הלכות לקראת חג שבועות

- א. החל מראש חודש סיון (סי' תלד ס"ג בהרמ"א) ועד יב בסיון לא אומרים תחנון (חזו"ע יו"ט עמ' סג) ולכן במנחה של שבתות במדבר ונשא אין אומרים "צדקתך" (שו"ע סי' רלז ס"ב).
  - ב. חייב אדם לשמח את אשתו ובני ביתו בחג השבועות ולכן יקנה להם קודם החג דברים הראויים להם כדי שישמחו בחג, לכל אחד ואחד דבר הראוי לו לשמח אותו (ילקו"י שבועות סי' תלד ס"טו ע"פ שו"ע אור"ח סי' תקכט ס"ב), וזה קודם לכל ההידורים שעושה האיש לחג (ילקו"י ס).
  - ג. נוהגים לטוח עשבי בשמים ושושנים בבתי הכנסת ובבתים לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל: "כל דיבור שיצא מפי הקב"ה [במעמד הר סיני] נתמלא כל העולם כולו בשמים, וכן לתלות ענפי אילנות לרמוז למה שאמרו חז"ל, בעצרת נידונים על פירות האילן (סי' תלד ס"ג בהרמ"א).
  - ד. עדיף לקטוף ענפים מעצי סרק ולא מעצי פרי, ואם בכל זאת רוצה לקטוף ענפים מעצי פרי נכון לעשות כן ע"י גוי בלא סיוע ישראל משום "בל תשחית" (ע"פ ילקו"י ח"ה עמ' קלז).
  - ה. דייר הרוצה לקטוף מספר ענפי הדסים מן הגינה של הבניין בו הוא גר לצורך הנ"ל מותר לו, כי אין השכנים מקפידים על כמות קטנה כזו (משפטי דלק ח"ג סי' ו ס"ב, עלינו לשבח ח"א עמ' תקעח). ואם רוצה לקטוף מהשושנים של הבניין יבקש אישור מדיירי הבניין (עלנו לשבח ס).
  - ו. המתכוונים לבשל בחג שבועות לא ישכחו לחבר את "שעון הגז" לפני שבת לצורך "כיבוי" הגז ביו"ט (ה. ע. ו). וכן בעלי מקרר דיגיטלי עם התקן שבת יכוונו למצב של "48" שעות ולא כבכל שבת.
  - ז. יש להדליק נר נשמה בערב החג לצורך העברה מאש לאש בחג השבועות.
  - ח. יש לכוון בערב החג את "שעון שבת" שבבית הכנסת שהאור יישאר דלוק כל הלילה עבור לימוד ליל שבועות שלומדים כל הלילה [ובחג יכוון את השעון עבור שבת (בשעון דיגיטלי אסור)].
- למדליקה בשמן – מותר להכין את הפתילות היינו להכניס את הפתילה בתוך השעם להכנת "הפתיל צף" ביום טוב עצמו (שו"ת שבת הלו"י ח"ט סי' קכח ס"ק א, שש"כ ח"א פ"ג ס"כד, נטע גבריאל הלכות יו"ט ח"א פ"כה ס"ד, חוט שני עמ' מ"ג, שולחן שלמה, ל"ז אליעזר, הרה"ג יצחק יוסף זמכתב, הגר"ס וואזנר, הגר"ס אויערבך, הגר"ס קרליץ ועוד) מ"מ החור בשעם בו נכנסת הפתילה צריך להיות פתוח וכן "השעמים" מופרדים אחד מהשני לפני יום טוב ולכן הטוב ביותר להכין הכל לפני החג עבור החג ושבת.
- למדליקות בנרות – תדבקנה את הנרות לפמוטים בערב החג עבור ליל שבת שהרי ביו"ט אסור לחמם ולהדביק נר בפמוט משום ממרח (משנ"ב סי' תקיד ס"ק יח) וה"ה הבאים להדליק בליל שבועות בבית"כ לא ידביקו הנר (ילקו"י ח"ה עמ' תלז) וכיום ניתן להשתמש בנרונים (נר קטן בתוך פח) ט. אשה שמדליקה נרות בשמן, תקפיד שלא להוציא כדרכה את שאריות הפתילה שנשארו בכוסיות [מההדלקה של ליל שבת] שהם מוקצה מחמת גופו [שנחשבים כ"שברי פתילה"] ואסורים בטלטול ולכן תוציאם בשינוי כגון: ע"י ידית כפית וכדו' [שזה נקרא טלטול מן הצד לצורך דבר המותר] (הרב גרעון בן משה ראש מוסדות יורו משפטיך בקובץ תורני יו"ט שחל במול"ס, ילקו"י סי' תעג ס"ג), או תשפוך הכל לפח.
- י. מותר לכוון את שעון הבוילר של המים חמים לפני יום טוב, כדי שיידלק ביום טוב ואז יוכל להתרחץ במים חמים אלו ביו"ט (ילקו"י יו"ט סי' תקיא ס"ג ול"א כמו שכתב בשו"ת הרש"ל ח"ב סי' עד – שהחיר רק לצורך פניו ידיו ורגליו, הרב חיים רבי מחולון מקורות וטעמים להיתר במייל tiferetnoy@gmail.com)

גבאי בתי הכנסת באשדוד המעוניינים שאברך ימסור שעורי תורה אצלם
 או אברכים המעוניינים למסור בבתי הכנסת יפנו לטל: 052-7161119